

εθλαθεί της και η φλογερή επιθυμία του καλού, την έβλεπαν να εγκαταστήσει στην Ισπανία, με τις αγαθότερες ώστόσο προθέσεις, την τρομερή και φριχτή 'Ιερή 'Εξέταση, η οποία ως τότε λειτουργούσε μόνο στις βόρειες επαρχίες της χώρας.

"Όταν οι 'Αραβες κατείχαν ακόμα την Ισπανία, η χώρα αυτή ήταν για τους 'Εβραίους, οι οποίοι την είχαν καταλάβει, η γη της 'Επαγγελίας, όπου ζούσαν πολυάριθμοι, ανεξόχλητοι, πλουσιότατοι σνεχώς. Οι χριστιανοί, ίμα την ανεκατέλαβαν, δεν τους έδιωξαν, γιατί οι 'Εβραίοι, πονηροί, δάνειζαν χρηματα στους βασιλείς κ' έτσι είχαν γίνει γι' αυτούς ένα αναγκαίο κακό. 'Ο λαός όμως, ο οποίος δανειζόταν γι' αυτού από τους 'Εβραίους, αλλά προς τον οποίον αυτό ήταν αδύνατο να δανειστεί, τους μισούσε θανάσιμα. Τους κατηγορούσε ότι νοσταύγούσαν την κατοχή των Μαυριτανών και απέδιδε σ' αυτούς εγγυήματα και έθιμα βδελύρα. Κάθε τόσο μάλιστα ταρχές εναντίον των 'Εβραίων γινότουσαν στις διάφορες πόλεις της Ισπανίας, κατά τις οποίες αντιφώναζι οι κληρικοί: «Θάνατος στους άπιστους!... Θάνατος στους 'Εβραίους!...»

'Επειδή από το θρησκευτικό φανατισμό μεγάλου οιούνα, πολλοί 'Εβραίοι, πέρα το φόβο τους, αναγκάστηκαν ν' αποκηρύξουν την πίστη τους και να γίνουν χριστιανοί. Μά οι ντόπιοι δεν τους πίστευαν κ' έλεγαν ότι φαναμενικά μόνο είχαν αλλάξει την θρησκεία τους κ' ότι χωρίς εξακολούθησαν να λατρεύουν τη θρησκεία των πατέρων τους.

Το έργο λοιπόν αυτό της αποκαταστάσεως της χριστιανικής πίστεως, δια της εξουσίσεως των άπιστων, ανέλαβε η 'Ιερή 'Εξέταση. Οι εκαταμενέοι 'Εβραίοι, που είχαν στανωόσει το Χριστό, δεν ιπερούσαν λιγά να μολύνουν με την παρουσία τους ένα χριστιανικό 'Εθνος. 'Η ημέρα, που έφτασε να έλλείξουν μεταξύ της εξουσίας και του χριστιανισμού, είχε φτάσει. 'Οσο έμναν και γινότουσαν χριστιανοί, θα διατελούσαν από την συνεχή επίτηρη της 'Ιερής 'Εξέτασεως!...

Είνε καταληκτικό πως η γένεση Ισραήλ ένεργει τα σκληρά, τα βάρβαρο αυτά μέτρα. Είνε αλήθεια ότι στην αρχή τα άνομοι με κάποια αποστομική και θέληση να τα ημερώσει κάποιος, με το σθένος της, που έβλεπε τι κέρδη είχε να τω απόφερι η καταδίκη και η κατάσχεσις των περιουσιών των πλουσιών 'Εβραίων, έπέμεινε σ' αυτά. Στο τέλος η βασιλίσσα υπεχώρησε, πεποιθίσα ότι από τους εξουσιολητάς της, οι οποίοι την εδεδωκόσαν ότι ήταν μια πράξις εσθλαίας, ένα καθήκον άπέναντι του ίδιου του Θεού να εξομαλίστη τους άρετινούς από τη γη της Ισπανίας.

"Όταν οι 'Εβραίοι έμυθαν τους διωχμούς που θα ξουσοίον σε λίγο εναντίον τους, θέλησαν να τους προλάβουν και να τους μεταώσουν με το ζώημα. 'Ο Ραββίνος 'Ατραπενιέλ έπήγε στο παλάτι, ίσαν γίνηκε δεκτός από τους βασιλείς, στους οποίους προσέφερε 30.000 χρυσά δοκιάτα, για να μη γίνουν οι διωγμοί.

'Εξαίτια όμως ο περιφρονησ διανομησ μοναχός Θεοδός Τουρκομενάδς έμειρε μέσα στην αίθουσα ζητώντας έναν 'Εστωρομμένο στο χέρι.

«'Ο 'Ιουδαίς έποήρησε τον κέρσι του—φρονίζει στους βασιλείς—για τριάντα άργύρια!... 'Εστis λοιπόν δις τον πούλησε για 30.000!... Νά τος!... Πάστε τον και διατρανηματεθήτε την πόλησ του με την άνεισ σας!...»

Φεύγοντας από το παλάτι ο Τουρκομενάδς διεκδύνηκε σφόν ζαθεδικό καό, όπου από τω άμύνοσ, με το σταυρό στο χέρι, επανέλαβε στους συγκεντρωμένους εύγενης όσα είχε πη στους βασιλείς.

—Θάνατος στους 'Εβραίους!...

Τό αποτέλεσμα της ενεργείας του αυτής ήταν άμεσο. Ταυσεχρατημένα οι βασιλείς δεν έδωσαν και να έδιωξαν το Ραββίνο. Κι' άμείως από την άλλη μερα άρχισαν οι διωγμοί των 'Εβραίων. 'Ετα εβδομάδες ολόκληρες όλοι οι όμοιοι της 'Ισπανίας χερσούσαν νατεζέλλονται από άτελειστες συνοδείες διατρανημένων 'Εβραίων, οι οποίοι πληγναν να ζητήσουν άσυλο από την Ισπανία, στη Γαλλία, στην 'Ιταλία και την 'Αφρική, ένα άσπιο, που έλάχι-στοι άπ' αυτούς το βόηξαν.

Για το τρομερό όμως αυτό έργο της 'Ιερής 'Εξέτασεως, για το σθλαίο επίσης εξόντουσι των Μαυριτανών της Ισπανίας, για τις όβρσεις της Ισραήλ με τον Κολούμπο και για το θάνατο της θα μλήσουμε στο προσεξές.

Η ΘΟΞΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ

'Ο αστήροξς και τριξος. Είνε αλήθεια πως αποζητάει χρηματα και τιμές, άλλ' είναι ζήτητα άν τα έργα σας θα ζήσουν...

'Ο διάσημος συγγραφέξ. Νά σας πω, αγαπητέ μου... 'Όταν βρισκόμια μπροστά στο δίλημα πως άπ' τους δυο πρέπει να ζήση, έγω ή τα έργα μου, προτιμώ να ζήσω έγω!...

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Πώς άγακούω, στην Εύρώπη

Ασφαλώς θα θέλετε να μάτετε πως ερωτεύονται οι άνδρες και η γυναίκες των διαφόρων χωρών της Εύρωπης. 'Όριστε λοιπόν ένας σχετικός κατάλογος:

'Ο Γάλλος είναι έλαφρός, ασταθής κ' όρημητιξος στον έρωτά του.

'Η Γαλλίδα πάλι είναι εύθιμη και πνευματώδης στην αγάπη της και τη μεταδίδει εύκολα σ' αυτόν που αγαπάει.

'Ο Άγγλος, όταν ερωτεύεται, γίνεται ψυχρός, επίμονος και τρωθείς κατ' εθείαν προς το σκοπό του.

'Η Άγγλίδα, αντίθετος, γίνεται ρομαντική, αιδής και ούφραμα στην αγάπη της.

'Ο Γερμανός, όταν αγαπάει, είναι βαρύς, άπλοος και εύπιστος.

'Η Γερμανίδα είναι στον έρωτά της αισθηματική, ζωδιάρια και πιστή.

'Ο Ιταλός είναι παθητικός, φιλέτοπος και γρηναίος.

'Η Ιταλίδα φλογερή και πιστή μέχρι θανάτου.

'Ο Ισπανός είναι ειλκρινής, άφοσημένος και ζήλοτος στον έρωτά του.

'Η Ισπανίδα πεταχτή, γλαξιά και γενιάτη ζουκεταρία.

'Ο Άστρογιάκος είναι στον έρωτά του βαθύς, τίμιος και θετικός.

'Η Άστρογιάκη ζουκετική, ήρημη και χωρίς πλατωνισμούς.

'Ο Άμερικανός είναι στον έρωτά του τυμής, βιαστικός και τον έπολοχίζει όπος και τις έπιτομίες του έτοθίσε.

'Η Άμερικανίδα είναι προκλητική, τερνανική και πεισιθάρα.

'Ο Ρώσος, όταν αγαπάει, είναι γενιάτος φορτιά, γενιάτος φλόγα και μπορεί να μεταβάλλη τό πάντα σε στάγη!

'Η Ρώσίδα είναι σιωπηλή, πιστηρώδης και άνευρομένη, όταν ερωτεύεται.

'Ο Τούρκος είναι στην αγάπη του τερνανικός, εύσθητος κ' εύμεταβλητος.

'Η 'Οδάλισκη γίνεται, όταν αγαπάει, παθητική και όρημητη, καρτερική ή φρόσιση.

'Ο Βελγός αγαπάει τίμια, χωρίς μεγάλο πάθος και τρελλές.

'Η Βελγίδα αγαπάει σοβαρά, άπια και άφοσημένα.

'Ο Έλβετός είναι στον έρωτά του δειλός, κελός και άγνός.

'Η Έλβετίδα γλαξιά, ενάρετη και εύπιστη.

'Ο Σουηδός αγαπάει πιστικά, λογικά και άσπια.

'Η Σουηδίσ, τέλος, είναι στον έρωτά της άγνη, γαλήνια και πιστή.

'Η λέξις «'Αμερική»

"Ένας από τους πιο γνωστούς Γάλλους γεωλόγους και γεωγράφους, ο κ. Ζιλ Μαζουρ, έκανε μια ανακάλυψη έντελως παράδοξη και άπροσδόκητη και η οποία φινείται εκ πρώτης όψεως έντελως άπίθανη. Σύμφωνα λοιπόν προς τον κ. Μαζουρ και αντίθετος προς το μέγιο σύμμερο παραδεχόμενα, η λέξις «'Αμερική» είναι λέξις 'Ινδική, η όποια σημαίνει «Χώρα του Άνεμου» στη γλώσσα των ύθαγνων Μάριας της Κενταυρίας 'Αμερικής. Με τη λέξη αυτή μάλιστα είχε άνομιστή και μια όνομασία με πλούσια μεταλλεία, την όποια άνεκαίλησε ο Κολούμπος κατά το τελευταίο του ταξίδι στο Νέο Κόσμο, καθώς και μια φηλή ύθαγνων της περιοχής αυτής, οι «Λοξ' Ανέμιας».

"Ως τότε ήταν παραδεχόμενο ότι το όνομα «'Αμερική» είχε δοθή στην 'Αμερική προς τιμήν του 'Ιταλού θαλασσοπόρου Αμερικού Βεσποττι, ο όποιος υπηρέτησε το βασιλέα της Πορτογαλίας και ο όποιος έπεσέκηθη την 'Αμερική, ύστερα από άρκετα χρόνια μετά την ανακάλυψη της από τον Κολούμπο.

Λοιπόν ο κ. Μαζουρ απέδειξε άσπια ότι το όνομα του Βεσποττι δεν ήταν 'Αμερικός, αλλά 'Αλμπέρτος. "Ένας μοναχός όμοιος των Βεσποτιών, περιφρονησ για την άπαθεία του και ο όποιος είχε γράψει κάποτε ότι ο Περσικός είναι... ήρωξ της αρχαίας 'Ελλάδος, τον έβλεπε σ' ένα βιβλίο του 'Αμερικού και από τότε όλος ο κόσμος πιστερε πως πράγματι έτσι λεγόταν και πως ο Νέος Κόσμος είχε άνομισθή 'Αμερική προς τιμήν του!...

'Όσο λοιπόν που άποδεικνύεται τότε, ύστερα από τόσους άώνες μετά την ανακάλυψη της, πως η 'Αμερική είναι λέξις 'Ινδική. 'Η όρθη της μάλιστα γωρή είναι με δύο q: «'Αμερική»!